

Chúng Sanh và Vũ trụ - 5 uẩn

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[02/04/2026 - 09:01 - anhlibrary]

Kính chư Tăng, kính bạch chư Tăng, kính thưa các vị Ni sư Nam, Bắc truyền, Khất Sĩ, kính thưa toàn thể đại chúng nam nữ. Tiếp theo chúng ta không làm mất thời giờ, chúng ta học về một cách thứ hai mà Đức Phật nói về chúng sinh và vũ trụ. Hồi sáng mình học rồi, chúng sinh và vũ trụ ấy được chia thành 12 tức là 6 căn, 6 trần. Đó là cách chia một.

Chiều nay mình học chúng sinh và vũ trụ được chia thành 5 đó là 5 Uẩn. Tại sao bài giảng chiều nay quan trọng? Tôi xin nói lại, trước đây bà con học với ai? sách gì? Học những gì? Tôi xin đề nghị bà con tạm thời trong khóa này kể từ hôm nay, tạm thời quên nó đi học hẳn cái mới, rồi đây rồi trở về muốn cái gì cũng được. Muốn quay lại chốn cũ, nhà xưa không ai nói. Nhưng ngay trong thời gian này mà quý vị cứ sách cái cũ ra thì các vị sẽ bị rối, chỉ vậy thôi chứ không có gì hết. Rồi thì cái cách phân tích vũ trụ và chúng sinh nó có hai trường hợp. Nó có nhiều trường hợp, một là phân tích chúng sinh và vũ trụ qua con số 12. Hồi sáng tôi nói rồi nghe cho kỹ nè. Tất cả chúng sinh và vũ trụ nó chỉ là 6 Căn và 6 Trần. Nghe cho kỹ nha. Chỉ là 6 Căn và 6 Trần. Chứ còn cái gì nó không phải là 6 căn thì nó là 6 trần. Mà cái gì không phải là 6 trần thì nó là 6 căn. Không thể nào nằm ngoài con số 12 đó.

Rồi tiếp theo đó là mình học về 5 Uẩn, thì bà con sẽ rất là ngạc nhiên đặc biệt là những người không có học A Tỳ Đàm trước đây. Bà con sẽ rất là ngạc nhiên khi tôi nói rằng 5 Uẩn nó bao trùm sum la vạn tượng, nhất thiết pháp giới hữu tình trong và ngoài ta. Là vì sao?

- Sắc Uẩn là gì? ghi cho kỹ nha. Sắc Uẩn là tất cả các giác quan vật chất,..không...các cơ quan sinh học, các giác quan sinh học, ở đây có ai hiểu chữ sinh học không? bây giờ mới thấy chưa, có kiến thức nên nó vẫn đỡ hơn, bây giờ hỏi chữ sinh học cả đám nó đơ ra, thiếu cái trí văn nó nghèo tùm lum hết, muốn như là muốn đi lấy vợ mà sợ nhiều miệng ăn, đã nghèo rồi nó thiếu cái này nó dặt tới cái kia.

Cho tôi nói lạc đề chút. Cho tôi nói một lạc đề trước khi tôi dạy bài chiều nay. Người thiếu cái phước giữ giới đó sanh ra đó hầu như các công đức đều bị khóa sỏ hết. Tôi nói từng giới một.

1/ Chỉ riêng cái giới sát thôi. Chỉ riêng cái giới sát. Người mà không giữ giới sát đời sau sanh ra hầu như là các công đức khác bị khóa sỏ hết.

Nghe tôi nói nè, lẽ ra là chiều nay là tôi trúng Vietlott 200 tỷ nè nhưng mà do nghiệp sát sanh, sáng nay tôi bị chém chết rồi. Hiểu không? Rồi, đó là chưa? Do cái nghiệp sát, nếu không bị chết thảm, chết oan. Nếu mà không bị đó, thì cũng èo uột từ ở trên đầu xuống, chỗ nào nó rảnh là nó bệnh hết. Thì các vị tưởng tượng một cái người mà xơ gan, mà tiểu đường, mà cao máu rồi ung thư, rồi suy thận, thì cái người đó mà trúng số 200 tỷ người nó lấy cái đó làm cái gì? cúng cho bác sĩ thôi. Hiểu chưa? Cái giới sát nó độc như vậy đó, đó là một. Trong kinh nói rất rõ.

- Nặng nhất là đi địa ngục.

- Tiếp theo nhẹ hơn một chút là sanh ra làm người yếu mệnh, chết sớm từ trong bụng mẹ mà chết lai rai, lai rai 1 tuổi chết, 2 tuổi chết, 8 tuổi chết, 15 tuổi chết, 32 tuổi chết, 41 tuổi chết đó là cái quả của giới sát. Quả của sát sinh, một là chết trong bụng mẹ, không, nặng nhất là địa ngục hoặc là địa làm con này con kia, còn nhẹ hơn chút là làm người nhưng mà yếu mệnh từ trong bụng mẹ yếu ra.

- Rồi còn cái thứ ba là nhẹ hơn tí nữa. Bệnh triền miên, các vị tưởng tượng. Bệnh triền miên thì các vị tưởng tượng gặp Phật có được không? Có ai hiểu tôi nói gì không? Phật đang chuyển Pháp luân là mình đang nằm trong bệnh viện ấy. Các vị nghĩ có chịu nổi không? Sáng nay Phật về Nguyên Không là mình đang truyền dịch ở trong trạm xá đó.

Có hiểu tôi nói gì không? Rồi chiều nay gia đình khiêng mình vô đây, Phật đang giảng trên đây là mình ở dưới mình đang thoi thóp và thiêu thảo, cái giới sát độc lắm, một mình nó chấp hết, nó cân hết các công đức, tôi dám nói mạnh miệng như vậy, nó cân hết, thì cũng có những người hên tức là kịp đắc đạo trước khi mà tịch mà trường hợp đó rất hiếm, thường là giới sát nó độc.

2/ Rồi bây giờ giới thứ hai là giới trộm cướp. Khi mà mình có cái ý sang đoạt người khác, đòi đòi sinh ra có của giữ không được mà lại bị nghèo khó nữa. Thì các vị tướng tưng có của giữ không được thì các vị nghĩ mình có đi chùa thoải mái không? Hết thặng này lừa tới thặng kia lừa, ngồi khơi khơi tự nhiên của cũng mất. Bao nhiêu cái nhà quận 2, Phú Mỹ Hưng, Thảo Điền rồi An Khánh nó mất sạch, nó bán xong không có chuyển số đồ các vị chịu nổi không? Nó lừa đó, thì cái người đó có đi chùa dễ dàng không? Sao nói không ai hiểu vậy? Bị lừa 300 tỷ, rồi 500 tỷ làm sao mà đi chùa nổi. Riêng cái giới trộm cướp.

3/ Giờ qua tới giới tà dâm. Giới này nặng là đi địa ngục mà nhẹ làm người. Nghe cho kỹ, nặng thì đi địa ngục mà nhẹ làm cái người đi đâu cũng 1 tỷ kẻ thù dù không chọc nó, nó vẫn nhìn mình như kẻ thù giết cha. Nó lạ như vậy. Cái giới thứ ba, có hiểu không? Có những người họ lạ lắm, họ không có chọc gheo gì mình, kể cả mình biết họ thương mình bằng trời mà cứ nhìn mặt là mình chịu không nổi. Chẳng hạn như đám ngồi trước mặt, nhìn từng người là mình thấy không có cách nào mình ưa nổi. Mà tại sao? chắc chắn là nó không có phạm giới thứ ba là làm sao mà còn cái tệ nạn này được và cái thảm trạng đó. Đây, nó lạ lắm. Các vị có nghe chữ chết duyên không? Dầu do phước xưa mình đẹp bằng trời, đẹp từ trên đầu, đẹp xuống gót chân nhưng mà do cái nghiệp tà dâm, nhìn là nó ngán, nhìn là nó nản, thà yêu đồng tính không thể yêu được mình. Quý vị có nghe vụ đó chưa? Có trường hợp bị cái nghiệp giới thứ ba, mà nếu mình bị rơi vào cái thảm cảnh đó mình có đi học được không? không. Mình đi tu thiền là để mình tu tâm, để mình đắc đạo. Nhưng mà trong bụng mình cũng thầm mong có nhiều thằng nó chết lên chết xuống trong Thiền viện. Đúng không? Có, không có sao mặc áo tùm lum màu đỏ, có, nhưng mà đằng này đó là mình vô thiền viện sao nó nhìn mình giống như tàng hình vậy đó, cũng buồn chứ quý vị, buồn không? sao không dám gật, cái dân Việt Nam nó xạo từ ở trong máu nó xạo ra, đi vô đây là nghiêm túc không có giỡn, vô đây là thiền định, vô đây là học đạo, nhưng mà mình biết có nhiều thằng nó chết vì mình, mình vẫn thích chứ nó hèn đến mức không dám gật đầu.

4/ Rồi tới cái giới thứ tư, chỉ riêng cái giới thứ tư đòi đòi kiếp kiếp sanh ra nếu không phải là lừa đảo hiền thánh, dùng cái giới thứ tư nêu mà dùng cái lời dạy mà vọng ngữ để lừa dối hiền thánh, để mà làm tổn thương xúc phạm hiền thánh, thì cái đó là khỏi nói rồi. Nhưng mà nếu mà nhẹ đó chỉ lường gạt người ta thôi. Chỉ riêng cái giới, riêng cái tội nói dối đòi đòi sanh ra nó có tới mấy chục quả xấu mà trong đó có quả là không nói ai nghe và không có khả năng tạo được ảnh hưởng quần chúng.

Các vị tướng tưng mình đi làm ăn mà đối tác nó không có nghe mình, có làm ăn được không? Nó gặp mặt mình là nó thấy gian rồi. Cho nên tôi chỉ nói phớt qua thôi.

5/ Rồi cái giới thứ năm là cái giới sử dụng các chất kích thích. Tôi nói các vị nghe các vị run nè. Từ lúc lọt lòng mẹ cho đến lúc vào quan tài. Từ lúc lọt lòng mẹ, không, trước đó chứ, từ cái lúc mà mình tượng hình ở trong bụng mẹ cho đến lúc mình vào quan tài, luôn luôn có tới 1 tỷ thứ bắt trặc. 1 tỷ thứ bắt trặc nó sẵn sàng nó đổ ập lên đầu của mình. Dầu mình cẩn thận cách mấy thì không có cái này cũng cái kia nó đổ xuống trên đầu mình. Có hiểu tôi nói không? Mà nếu mà mình tỉnh táo thì mình còn gỡ được mớ.

Thí dụ như mình lái xe, tôi nói không biết bao nhiêu lần, các vị lái xe kỹ cỡ nào đi nữa đó, thì mình chỉ được an toàn có 50% thôi. Còn 50% kia là của đũa khác, đúng không? Đừng có bao giờ mình nói là tôi chạy an toàn 80, 90% chuyện đó không có. Mình chỉ có đúng 50% thôi, không được 51%, mình đúng vừa vặn 50% thôi. Còn 50% còn lại là của cái đũa mà trên đường, mình đang chạy đúng làn đó nhưng mà nó nhào qua là mình cũng xong. Đây, cho nên nói vậy có nghĩa rằng từ lúc ở trong bụng mẹ cho đến lúc mình vào quan tài nó có tới 1 tỷ thứ bắt trặc sẵn sàng đổ lên đầu của mình mà mình tỉnh táo mà mình còn tránh không hết thì nói gì là mình đang ở trong tình trạng thiếu kiểm soát.

Tiếp theo, làm con người nó khác con thú ở chỗ là nó có cái đầu tỉnh táo để nó tư duy. Nhưng bây giờ mình từ chối cái quyền tỉnh táo để tư duy. Có nghe hiểu không? Khi mình từ chối cái quyền đó kể từ đời sau sinh ra nó không có cơ hội tỉnh táo nữa vì mình không có xài nữa mà hiểu không ta? Rồi bây giờ quay trở lại.

Chỉ cần thiếu một phước thôi là chuyện tu học rất khó. Thiếu một phước thôi tu tập rất khó. Phước về tài chính, phước về sức khỏe, phước về trí tuệ, phước về quan hệ xã hội rất khó. xong chưa?

Bây giờ chiều nay mình quay trở lại bài học chiều nay đó là mình học về 5 Uẩn. Mỗi chúng sinh và vô lượng vũ trụ đều gói gọn trong 5 Uẩn. Một là Sắc Uẩn. Sắc uẩn tức là toàn bộ những gì thuộc về vật chất trong và ngoài ta.

Sắc uẩn là toàn bộ cái gì thuộc về vật chất trong và ngoài ta.

[Trời, tôi nhìn mấy vị tu nữ ngồi đằng trước mà ghi làm chi thương quý vị lắm nhưng mà thôi, ngồi nghe thôi, chứ tôi nói các vị ghi không có kịp rồi ghi như vậy thấy nheo mắt mệt quá]

Toàn bộ những gì thuộc về vật chất nằm trong và ngoài ta, kể cả những thứ ta không thể nhận biết bằng tai, mắt, mũi, lưỡi và xúc giác. Ở đây có ai học vật lý thì biết mấy cái hạt proton, photon, electron biết không? Mấy cái hạt quang tử, điện tử, nguyên tử, phân tử có biết cái đó không ta? hoặc là những cái tế bào, những cái đó mình có thể sờ được không? Hoặc mấy cái huyết cầu, mấy hemoglobin mình đâu có sờ được đúng không? Nhưng mình không sờ được, mình không thấy được nó, nó có mặt không? Không sờ được mà nó vẫn có.

Thí dụ như cái con vi trùng Covid đó, mình có thấy được nó không? Nhưng mà nó có thật không? Có hả? Bây giờ hiểu chưa? Rồi điện, ví dụ như giờ mình nhìn cái lõi đồng của cái dây mà có điện và không có điện mình biết không? Cái cách nào để biết? Nghe, không có giỡn, tháo dép ra nhúng chân vô nước sờ. Hiểu không? Trưa nay tôi đọc được cái chuyện, tôi thấy hay là chuyện phong thủy bà con muốn nghe không? Đang ở trong nhà nông thôn nghe tiếng rẹt rẹt đùng sợ vì có thể đó là rắn bò. Rắn vào nhà mà không cắn ai đó là ông bà về thăm con cháu. Mà nếu rắn cắn người là con cháu về thăm ông bà. Mấy cái đó mình phải biết chứ phải không? thì cái dây điện cũng vậy. Mình sờ mà mình thấy mình còn ở đó thì là mình còn sống.

Rồi như vậy Sắc pháp là gồm những gì thuộc về vật chất trong và ngoài ta. Nói rộng ra là 5 giác quan sinh học và đối tượng nhận biết của chúng. Cái câu đó nhớ nha, nói rộng ra là 5 giác quan sinh học và toàn bộ đối tượng của chúng. Sư hoan hỷ Sư đề:

- 5 giác quan sinh học (5 sắc thân kinh) và toàn bộ đối tượng của chúng (5 sắc cảnh giới) cùng tất cả những thứ vật chất chỉ có thể nhận biết được bằng ý thức. [Bà con viết nhanh thì bà con mình có bài nhiều, còn bà con mò, sờ thì chiều nay mình học có tí thôi, bây giờ bà con thấy chưa? Chỉ thiếu một tí điều kiện thôi mất cơ hội, bà con nếu mà biết, mong sao khóa tới đó, mà bà con có cái phone thông minh, có cái app mà nghe từ cái voice mà nó chuyển qua text, từ tiếng mà nó chuyển qua chữ đó sướng vô cùng.

Rồi xong, cứ mỗi lần tôi giảng xong khóa giảng, tôi đi về bên kia tôi nghỉ, thì bên đây bà con có in để phát cho mấy người học, ở ngoài Bà Rịa là chúng tôi kiểu đó không, tôi giảng xong tôi đi về phòng lát sau là tất cả học viên mỗi người được xấp xấp hết, xấp cái mà hồi sáng nay mình học, họ có hết. Cho nên mà tối nay mà tôi đi về là bà con được ba xấp, xấp sáng, xấp trưa, xấp tối, có nghĩa là ngay cái buổi dạy đầu tiên là bà con tối đó có ba xấp mà trung bình một xấp như vậy phải là 15, 20 trang A4, coi cho nó lòi con mắt luôn, cho nên kỳ này không phải không thương bà con nhưng mà tôi nghĩ thời gian dài quá thì nhiều người bỏ việc nhà, việc cơ quan không được, cho nên dạy 4 ngày mà tôi dạy đót giai đoạn. Rồi tôi đang nghĩ cái cách nào 4 ngày mà 4 lần 6 là 24, 24 giờ mà bài đây áp]. Rồi nghe, Sắc Uẩn là định nghĩa rồi.

- Thọ Uẩn là toàn bộ cảm giác khó chịu và dễ chịu của Thân Tâm. Ai trong đây mà có mặc cảm là mình đót giáo lý, mình già, mình hiểu chậm, nhớ dờ thì nên học cái lớp này. Bởi định nghĩa như vậy mà bà con học không được thì hẹn kiếp sau đi, toàn bộ cảm giác khó chịu và dễ chịu của thân tâm.

- Tướng Uẩn là tất cả những gì thuộc về ấn tượng, hồi ức, kiến thức, kinh nghiệm. Như vì sao ta biết đó là hoa hồng? hình vuông? lửa, nước...Mấy cái này nó hoàn toàn là hồi ức, kinh nghiệm, kiến thức đúng không? Có hiểu tôi nói không? Ai dạy cho mình biết đó là bông hồng? Mẹ, cha, anh, chị, trường lớp, thầy cô, sách vở, xã hội có đúng không? Đúng không? Rồi ai cho mình biết đó là hình vuông chứ không phải hình tròn? Cũng là mấy cái nguồn đó, cũng là cha mẹ, thầy cô, sách vở dạy đúng không? Rồi tại sao cái đó mình kêu là màu trắng mình vẫn kêu màu xanh. Đó là kinh nghiệm, hồi ức, kiến thức và ấn tượng. Xong chưa? Mà chỉ riêng cái Tướng Uẩn này mình thấy có phải là gần như toàn bộ cái đời sống của mình không? Toàn bộ kiến thức hay nhận thức của ta về các ngành khoa học, nghệ thuật, kinh tế, chánh trị, tôn giáo, triết học, xã hội...đều chỉ là sản phẩm của Tướng Uẩn. Khi Biết vạn vật qua lớp vỏ của nó tức qua khía cạnh hiện tượng, hồi sáng học cái này chưa ta? tức qua khía cạnh hiện tượng thì hầu như ta chỉ biết bằng Tướng Uẩn, riêng khía cạnh bản thể

của vạn hữu. Riêng cái khía cạnh bản thể thì ta chỉ có thể nhận biết bằng tâm sở trí tuệ. Gọi là biết, có ba trường hợp:

- Biết bằng 6 giác quan là biết bằng thức, là Thức Tri.
- Cái biết bằng Tâm sở tướng thì gọi là Tướng Tri.
- Rồi biết bằng Tâm sở trí thì gọi là Tuệ Tri.

Có biết ba cái này chưa? Máy người ngồi dưới kia có nghe không ta? Bà kia bà có nghe rõ không? Cái bà lắc đầu, mà nghe rõ câu hỏi không mà bà lắc đầu rồi.

Biết bằng Tâm sở trí thì gọi là Tuệ tri, xong chưa?

Hành giả tu tập Tứ Niệm Xứ buổi đầu, miệng nói là quán sát Danh Sắc Chân Đế. Nhưng hầu hết chỉ là qua Tướng Tri, không phải Tuệ Tri.

Tôi không biết ở trong đây ai mà thật lòng đi học và ai có khả năng hiểu. Tôi xin quý vị một bàn tay được không? Ở đây ai có thể hiểu hỏi sáng giờ tôi giảng giờ tay lên giùm đi. Hiểu bài? Trời đất ơi, giá mà em đừng có dơ lên. Đau lòng quá. Đứng 1/6. Như vậy tiếp theo là khi tôi đi về, tôi đi về tôi nghĩ ở đây có ai đứng ra giảng cho bà con hiểu được không? Có ai làm lớp trưởng được không? Buổi đầu mà nó quán chiếu, quán mèn chứ thật ra là toàn là Tướng tri xong chưa? tức cái biết do nương vào kiến thức, sách vở. Có nghĩa là mình thấy nó cứng cứng, mềm mềm mình tưởng là mình gọi là là đất, nóng nóng, lạnh lạnh gọi là lửa. Nhưng toàn bộ cái đó không phải là do mình tự thấy mà là do mình học lóm từ sư phụ.

- Hành uẩn là toàn bộ những thiện ác trong tâm thức chúng sinh. Đây cái Hành Uẩn mình đang học về thế giới phải không? Thì thế giới chia thành 5 thì mình đang học về Hành Uẩn. Hành Uẩn là toàn bộ thiện ác trong tâm thức chúng sinh. Ác hay bất thiện, không cần đến những cái ác to tát mới gọi là ác như cướp của, giết người, đốt nhà... mà từng giây phút dính mắc hay bất mãn người hoặc vật cũng được gọi là bất thiện mà từng giây phút dính mắc hay bất mãn người hay vật cũng được gọi là bất thiện. Kịp không? Chỉ bất mãn trong lòng thì gọi là ý nghiệp.

Cái lớp này mà bà con học không được thì tôi nghĩ mình đổi đạo đi. Bởi vì cái bên Thiên Chúa nó dễ học hơn. Nói mà không chịu nghe. Bên Thiên Chúa nó dễ lắm, dễ học hơn.

Tới đâu là quên rồi? Dính mắc hay bất mãn phải hai cái mới được. Tức là Tham mà Ưu. Dính mắc hay bất mãn thấy không ta? trong lòng mà không có biểu hiện ra ngoài gọi là ý nghiệp.

- Biểu hiện ra lời nói hay chữ viết là khẩu nghiệp

- Biểu hiện ra hành động tay chân và các chi thì gọi là thân nghiệp, các chi là cái gì ta?

Rồi hiện qua tay chân, các chi gọi là thân nghiệp. Xong chưa? Như vậy mình đã học kỹ về Tướng Uẩn và Hành Uẩn chưa ta? Mà tôi này giờ tôi nhìn vị rất là buồn đó là ban tổ chức của mình rất là lơ đễnh cứ ngồi nhìn quanh như vậy. Còn cái người mà ở không thì cái mặt nó không hiểu, còn ban tổ chức thì không muốn học. Thì mình nên gọi cái lớp này là cái lớp gì? Lớp A Na Hàm. A Na Hàm tiếng phạn nghĩa là bất lai, có nghĩa là học lần đẹp luôn. Cái lớp này nó có cái tên sang lắm. Pháp hội A Na Hàm. Toàn là mấy cái bậc bất lai thôi. Tức là tới một lần là tình đầu là tình cuối. Không mà tôi nhìn cái mặt các vị, tôi... các vị có biết tôi coi các vị là người ân không? Chính nhờ các vị tôi có một cái tuổi già rất là khỏe vì tôi không có dạy học được nữa. Tôi mất cái hứng rồi, tôi lui về tôi dưỡng già. Mà ai? ai đã cho tôi cái quyền đó? chính là những học viên giống như quý vị đó, người ơn đó các vị có biết không? Hỡi các vị đại ân nhân. Hành rồi thức.

- Thức Uẩn, Thức là gì? Thức Uẩn là cái biết của 6 căn. Nghe cho kỹ nè, chỉ đơn giản như vậy.

Nghe, phải cái chỗ này mới chỗ quan trọng nè, cái biết 6 căn. Nhờ vào Tướng Uẩn mà khi mắt ta nhìn, tai ta nghe...ta mới biết đó là nam hay nữ đang hát hay đang chửi.

Có cái bà đó mỗi lần bà hát karaoke là ông chồng chạy ra ngoài sân. Lý do là sợ hàng xóm tưởng ông đánh vợ, các vị có hiểu không? bà hát như rông vậy đó. Cho nên là, tức là nếu mà bằng cái nhìn tuệ giác thì chỉ có đất, nước, lửa, gió thôi làm gì có đàn ông, đàn bà. Nhưng mà nhờ mình nhìn bằng Tướng Tri đó, hiểu không? Cho nên với sự ám ảnh của Tướng Uẩn, cho nên khi Thức Uẩn làm việc, ghi vậy hiểu không ta? Với sự tác động của Tướng Uẩn khi mà Thức Uẩn làm việc thì ta nhìn 6 trần, ta đón nhận 6 trần với một cái sự phân biệt đây là người hay là thú, đây là hoa hay là lá? Cái này đẹp hay là xấu, hiểu hả? Xong chưa? Rồi từ đó sanh niệm thiện ác. Đây chính là Hành Uẩn.

Trời nói tới đó mà cũng không hiểu.

Thương quá. Các vị biết con hầu không? Nó cũng mang tiếng là chúng sanh nhưng mà nó như mình ở đây vậy đó. Nó không có hiểu gì hết. Nhìn các vị, cái dân nhậu nó thích lắm bởi vì hải sản không, như một cái đám hầu mà bám đá. Làm sao mà cái này là tiền không đó, nhìn mà ứa nước miếng, các vị biết con hầu không? nó gần như nó là...nó chỉ là bán chúng sanh hoặc là á chúng sanh thôi. Không có cái này (cái đầu) con hầu là do hồi trước nó đi học đạo mà nó không có hiểu gì hết và không có nỗ lực, chết rồi là làm hải sản hết rồi.

Thí dụ như bây giờ đây, cái này, tay tôi cầm nè, tay tôi cầm...cái mà cầm này, cái mà bàn tay đang cầm là uẩn nào trong uẩn? Rồi cái đũa cầm này là cái uẩn nào? Hồi này mình định nghĩa là gì ta? Sắc Uẩn là bản thân các giác quan và đối tượng của chúng đúng không? Như vậy cả bàn tay và cái này cái mic này đều là Sắc Uẩn đúng không ta? Nhưng mà tại do dựa vào cái gì mà tôi không gọi nó là đất, nước, lửa, gió mà tôi gọi nó là cái mic. Tôi dựa vào cái uẩn nào, hả? Rồi hiểu mừng quá. Rồi tôi nhìn cái này mà tôi thích thú hay là bực mình cái đó là uẩn nào? Hành uẩn, mà cái chuyện mà tôi cầm, tôi biết nó là nóng là lạnh tôi biết nó bằng các giác quan thì nó là thức gì? Tôi chưa nói đến cảm giác. Tôi chỉ nói là tôi biết nó cứng mềm, thức uẩn, bởi vì nó bằng thân thức mà, phải chưa ta. Rồi, còn chuyện mà tôi cầm nó tôi dễ chịu hay khó chịu cái đó mới là thọ uẩn, vậy có ghi mà đâu có học gì đâu, xé bỏ, đứng dậy quay lưng đi về, cút, hướng dẫn từng động tác, OK, bây giờ hiểu chưa ta, hiểu? Nghĩa là khi mà tôi cầm cái này mà tôi có cái sân si hay dính mắc thì nó là uẩn gì? Nó nói Thọ uẩn, không đâu, không, phước không đó, gieo cái nghiệp làm hải sản đó, phước không, chỉ có vị đại bồ tát mới sẵn sàng làm thức ăn cho chúng sinh, phước lớn, mấy người mà học đốt phước lớn lắm, bởi vì học kiểu đó thì sanh ra chỉ làm nghiệp, sò, ốc, hến, công đức lớn lắm, lớn hơn mấy người học hiểu nữa, yên tâm.

Như vậy thì dò lại, vô lượng vũ trụ và tất cả chúng sanh có phải gói gọn trong 5 Uẩn không? bây giờ tôi nhìn, tôi thấy đám mây bay trên trời, đám mây đó là uẩn nào trong 5 uẩn? dựa vào đâu? đối tượng của các giác quan phải không? rồi tại sao tôi nhìn đó tôi biết là đám mây trắng không phải là mây đen. Cái đó là uẩn nào? Đó, bây giờ hiểu rồi đó. Bây giờ hiểu rồi đó. Và khi tôi nhìn nó tôi có cảm giác dễ chịu hay khó chịu? Rồi tôi nhìn nó, tôi có tâm thiện hay tâm ác? Rồi bản thân cái thấy đó là? Hiểu chưa? Mừng quá. Cho một tràng pháo tay, hiểu?

Và như vậy khi mà mình đi tu thiền là mình biết là cái gì, mình tu thiền, đối tượng có tuệ quán là gì? Là Thân, Thọ, Tâm, Pháp, đúng không? Đúng không? Rồi, mà bây giờ mình đang đi, mình đang đi thiền hành mình ghi nhận cái gì? Đúng không? Nhưng mà trả lời như vậy đúng chưa? Sai bét, sai bét, đang đi thiền hành, thiền hành là tư thế gì ta? hả? trời ơi thiền hành một rừng là Pa Auk rồi cái gì Thabarwa mà trớt quớt bây giờ nó mới lòi ra, thiền là nhào tới góp mặt, góp phần chen lấn mà không có biết cái gì hết, không có học giáo lý, tôi hỏi lần nữa, thiền hành là tư thế gì? Thiền hành là đi đứng nằm ngồi. Thấy chưa? Thiền hành là đi đứng nằm ngồi. Dễ sợ chưa? Ok. Mất thời giờ quá. Thiền hành là mình đi đúng không? Vậy thì lúc mình thiền hành mình ghi nhận cái gì? Rồi lúc thiền tọa mình ghi nhận cái gì? Thiền tọa là cái gì ta? Còn lúc mình nằm mình ghi nhận cái gì? Hả? thì nằm nó cũng giống như ngồi thôi. Tức là trong Tứ Niệm Xứ mình ghi nhận phải chưa? Nhưng mà thật ra ta phải ghi nhận cái gì? Thấy chưa? cho tôi sám hối. Tôi không biết các thiền sư dạy cái gì mà Việt Nam mà từ đó giờ được 100 khóa thiền chưa, hả? Được 100 khóa thiền. Miền Điện rồi Thái Lan rồi cư sĩ rồi các Ngài về được 100 khóa chưa? Sao không dám trả lời? Nhục quá rồi không dám nói. Đối với tôi đó một sự sỉ nhục, 100 khóa thiền mà vô đó làm cái gì? Giáo lý thì không chịu học mà hề thấy đông đông là nhào vô. Trước hết bà con có được học về Bốn Niệm Xứ là gì không cái đã? có không? Đó, đó là tương lai của Phật giáo Việt Nam nằm trong tay những con người vĩ đại như vậy đó. Bữa nay sáng mắt chưa? 100 khóa thiền, tôi ở bên ngoài nhưng tôi có theo dõi, không dưới 100 khóa, mà tôi không biết thiền cái gì. Tôi nói vậy cho mới đau, mới nhục nè. Nói là đi học nấu canh chua mà hỏi chứ biết me với đậu bắp không thì không biết. Nấu là nấu cái gì? Nấu canh chua mà không biết me, không biết khóm, không biết cà chua, không biết giá, không biết đậu bắp rồi nấu là nấu cái gì mà cứ nghe có thiền sư về là vác cái mặt tới để mà thiền là thiền cái gì? Có thấy nhục chưa? Tôi biết tôi nói thế nào tôi cũng bị thuốc. Tôi vẫn nói, oan trái trùng trùng vẫn nói, nhục. Ghi nhận cái gì? Ghi nhận cái gì nổi bật, làm ơn ghi giùm cái đó giùm. Cái đám ban tổ chức kia. Ghi nè. Cái đám ban tổ chức ngồi bên đó. Rồi xong luôn. Cái đối tượng tuệ quán là ghi nhận cái gì nổi bật, khủng khiếp chưa? Tôi hỏi thiền hành là ghi nhận cái gì? Cứ đề nó là ghi nhận sắc uẩn là

không có. Nói vậy là nói vẹt, nói kết, ghi nhận cái gì nổi bật. Có hiểu chữ nói bật không ta? Bây giờ tôi đang đi thì cái nổi bật lúc đó cái...tôi giả định, tôi giả định thôi là tôi đang đi mà cái lúc không có gì đặc biệt hết thì lúc đó tôi chú ý đến cái chuyện đi phải không ta? Tất cả chánh niệm tôi đều dồn hết cho cái đi. Nhưng lúc tôi nghe một cái ðùng thì có hai cái nổi bật thì tùy, tùy người. Tôi không có nói giùm được, tùy người. Có người họ nghe cái ðùng thì họ ghi nhận là nghe, nhưng có người họ ghi nhận là sợ. Ðúng hay sai? Ðó thấy chưa? Lúc đó phải bỏ cái đi mà phải quay qua cái gì? Một là nghe, hai là sợ, ba là giận. Giật mình là sợ hay giận? Rồi, tức là như vậy thì tôi chốt lại trong tư oai nghi nghe cho kỹ, cái ðám ban tổ chức, tổ chức người ta tu mình như cái con chi chi.

Có nghĩa là trong thiền hành, thiền tọa không biết cái thiền gì. Cái chuyện đầu tiên là ghi nhận cái gì nổi bật mà đã nói cái...làm ơn ghi giùm cái gì nổi bật (có thể là Thân, có thể là Thọ, có thể là Tâm và có thể là Pháp) phải chưa, bây giờ mà có thấy...mà thấy ðồng ý không? có nghĩa là mình đang đi tu thiền Tứ Niệm Xứ là mình không có..tự nhiên đi là ghi nhận thân là sai, mà phải nói là cái gì nổi bật, mình đang đi là mình chỉ biết đi thôi. Nhưng mình nghe một cái ðùng thì lúc đó mình coi cái gì nổi bật, tôi ðâu biết.

Thí dụ như là hét hồn là nổi bật là sợ, mình biết sợ. Sợ mình biết được cái sợ ðang có mặt hoặc là giận. Ðưa nào mà giờ này nó biết mình hành thiền mà nó làm ồn vậy ta? thì lúc đó có người là giận, hiểu không ta? Hoặc là có người họ không có sợ, không giận mà họ chỉ ghi nhận cái nghe thôi. Nghe, ðược không ta? ðó, hoặc là nếu Pháp quán Niệm Xứ thì sân triền cái, sân triền cái, ðược không hoặc là nhĩ xứ, nhĩ xứ ðược không, ðó ðại khái như vậy. Nhưng phải học giáo lý thì mới xoay sở lẹ như vậy. Bây giờ hiểu chưa? kể từ hôm nay làm ơn, làm ơn ðẹp giùm cái vụ mà quán mền, quán chiếu rồi cái gì mà danh sắc, buồn ngủ quá ði, không có. Chỉ ghi những cái gì nổi bật mà cái ðó có thể là Thân, Thọ, Tâm, Pháp nhưng mà tôi hỏi thiệt chứ các vị có thấy cái lỗ hồng rất là lớn khi hành thiền mà không biết gì. Có thấy không?

Người ta hỏi mà không biết trả lời, cái gì nổi bật. Mà tôi ghét ðến mức mà tôi không thêm nói cái chữ Pali lẽ ra có cái chữ Pali nữa [Pali] ðó không phải là do tôi chế mà trong Kinh, tôi ghét ðến mức mà tôi muốn giấu luôn ðể cho cái khóa khác, chứ khóa bắt lại này chết rồi. Có ai mà ði ðãi cái ðám sắp chết không? Ðây càng nhìn càng ư không nổi. Càng ði xa càng nhớ em mà càng nhớ em càng ði xa rồi chưa? rồi như vậy thì chiều nay mình học xong về 5 Uẩn phải không? và tôi nhắc lại lần nữa Tứ Niệm Xứ là cái gì? là tùy thuộc vào cái căn cơ của mỗi chúng sinh mà Ðức Phật Ngài nắm tay Ngài ðưa mình vào mỗi cánh cửa khác nhau. Có người thì hợp với cửa Ðông, cửa Tây, cửa Nam và cửa Bắc.

Cửa Ðông là gì ta? Thân, Thọ, Tâm, Pháp. Có người... nghe kỹ, cái này quan trọng nè. Ai viết chậm thì nhìn trên bảng, ai viết nhanh thì không có nhìn trên bảng. Tập trung nghe nè, hiểu rất ráo về vật chất (Sắc Pháp, Sắc Uẩn) hiểu ðến mức không còn dính mắc hay bắt mẫn trong nó thì tự nhiên cũng sẽ buông bỏ nhằm chán danh pháp.

Không biết các vị học cái sư phụ nào tôi không biết. Thì nếu tin tôi thì trong lớp này tạm thời là quăng hết, rồi về mới gác chân lên trán nghĩ lại. Ðược chưa? Danh pháp. Danh pháp hồi sáng mình học rồi phải không ta? Danh pháp tức là cái gì? Thuộc về tâm. Cái này chắc phải là khóa chiều, tôi nhìn các vị giờ tôi hết muốn dạy khóa chiều luôn. Chiều nay mình bê mạt ði.

Hiểu rất ráo phần Tâm Pháp, ðến mức nhằm chán sự hiện hữu của nó, không muốn tiếp tục hiện hữu với nó nữa. Phải nói rõ như vậy ðó mới ðược, thì tự nhiên ta cũng sẽ buông bỏ ðược Sắc Pháp. Tứ Niệm Xứ chính là con ðường hay phương thức nhìn sâu, soi kỹ vào Danh Sắc thông qua bốn khía cạnh: Thân, Thọ, Tâm, Pháp, bây giờ...hồi này có ghi câu gì nhớ không? tức là khi mình soi kỹ một thứ thôi là mình sẽ chán mấy thứ còn lại. Có ðúng không? Ta có ghi câu ðó chưa? Ðó.

Có người do duyên lành Ba la mật mà ðời này chỉ thích hợp với chuyện, chỉ thích hợp với việc quan sát vật chất. Do cái kiểu tu hồi trước họ tu cái gì ai biết, ðó cũng dính mắc là vật chất. Cho nên ðời này sanh ra ðó, thì cũng chỉ thích hợp với cái ðề mục vật chất. Hiểu không? chán sợ vật chất một cách rất ráo mới có thể chấm dứt phiền não. Lại có hạng hành giả do có túc duyên ðặc biệt nên khi tu Tứ Niệm Xứ lại thích hợp với ðề mục Tâm Pháp (chỉ có thể ðắc ðạo khi quan sát kỹ Thọ uẩn, Tưởng uẩn, Hành uẩn và Thức uẩn), có nghĩa là bà con kết nối cái ðã học rồi kết nối với cái này ðược không? Về viết lại nó sẽ thấy cái bài trước bài sau nó...tức là này mình học 5 Uẩn, bây giờ mình học về bốn Niệm Xứ hiểu há? Rồi giờ mới viết, vẽ bản ðồ ðược không?

Rồi như vậy này mình đã định nghĩa 5 Uẩn rồi, bây giờ mình học bốn Niệm Xứ đúng không? Xong chưa?

Nói tổng quát thì tất cả chúng sanh đều nằm gọn trong 6 khuynh hướng tâm lý:

1/ Dục tính tức thích đủ thứ.

2/ Nộ là phẫn nộ, Nộ tính.

Xong cái này bài này mình nghĩ, chiều nay về bà con vẽ lại biểu đồ giùm được không? Sư hướng dẫn họ vẽ bản đồ được không? ví dụ như Sư vẽ dùm tôi 5 Uẩn rồi dưới là Tứ Niệm Xứ thì thân quán Niệm Xứ là gì ta? là nó rọi lên cái Sắc Uẩn, vẽ cái mũi tên Sắc Uẩn nữa được không, hiểu hả? còn cái Thọ, Tưởng, Hành, Thức là nó nằm ở bên ba Niệm Xứ còn lại, có hình dung được cái đó không? mà làm được không? đem mấy cái tay nà mà giỏi IT chắc làm được cái đó.

Hiểu systemize được hả? Bên Châu Âu, bên bên Thụy Sĩ, bên Đức, bên Pháp, bên Pháp. Bên Pháp, tôi có mấy người ham lắm. Tôi nói ào ào xong, xuống nó đưa nguyên cái diagram, biểu đồ, nguyên cái chart rất là đẹp, nhìn vô nó sáng trưng. Nộ tính rất dễ bắt mẫn.

3/ Độn tính là người thiếu trí tuệ nghiêm trọng.

4/ Đẳng tính là thiếu chủ kiến, lập trường.

5/ Mộ tính là nhẹ dạ cả tin.

Giờ mà nó mát là ngủ liền. Nhìn cái cách quý vị học, trời nóng nè. Bây giờ mà mình điều chỉnh nhiệt độ ánh sáng lại, ánh sáng tối lại chút, mát chút, thầy trò về nhà hết.

6/ Và Ngộ tính là người có khả năng tư duy phản biện.

Sáu cái này có ai ở đây học qua chưa? Có chưa, mà hiểu không ta? Có nghĩa là chúng sanh từ cái con giò cho tới con cá nhà táng. Từ người phàm cho đến bậc Thánh. Nhưng mà hiểu này không ta? tất cả chúng sanh nằm trong 6 nhóm. Dục tính là đụng đầu thích đó, có không? Nộ tính là rất dễ sân si, bắt mẫn. Độn tính là coi như là thiếu cái này (cái đầu) cái này chỉ để đội nón thôi. Đẳng tính là người không chủ kiến, không lập trường, nay cái con cò xanh nhảy quanh hòn đá, nhảy... ông nào cũng theo mà rốt cuộc không biết theo ông nào, có biết không ta? Đây, ông nào cũng theo mà cuối cùng không biết theo ông nào. Rồi Mộ tánh là bạ đâu tin đó. Cuối cùng là Ngộ, Ngộ tánh là cái người biết phân biệt cái gì nên, cái gì không nên. Mấy cái hạng này là hiếm nhất. Nhưng mà dầu hiếm hay là nhiều nói chung là tất cả chúng sanh đều nằm gọn ở trong 6 hạng này. Xong chưa?

Rồi một ngày gặp được Minh sư Thiện hữu, kẻ phàm phu biết chán sợ sinh tử, sơ phát bồ đề tâm, dốc lòng cầu Phật đạo.

Hình như có ai học không nổi rồi cái tự sát hay sao nó có cái mùi, nghe không? Có không? Thiên lâu quá nó không đắc nó cũng có cái hiện tượng quá khích, kêu là phản ứng cực đoan. Đúng là cái mùi này phải xảy ra sau lớp học mới đúng chứ. Có không? Cái mùi này phải có sau lớp học, chuyển kiếp để học nhanh hơn mà nó mới vô buổi đầu nó đi lẹ vậy ta.

Dốc lòng còn Phật đạo thì tự nhiên những người đó lọt hẳn vào một trong ba nhóm khuynh hướng sau, hiểu không ta? Tức là chúng sanh nói chung là nằm trong sáu khuynh hướng. Có hiểu, hồi này tôi có nói cái đó không? Nhưng mà khi mình bắt đầu mình sơ phát tâm thì tự nhiên là mình lọt, tự động nó lọt vô ba cái nhóm này. Hiểu không? Lọt vào một trong ba khuynh hướng:

1/ Lây niềm tin là động cơ chủ lực.

2/ Lây tinh tấn làm động cơ chủ lực.

3/ Và lấy trí tuệ làm động cơ chủ lực.

Vậy là ba phải không ta? Niềm tin, tinh tấn rồi gì nữa? Trí tuệ. Có nghĩa là trước mặt mình một rừng vậy. Nhưng mà một khi nó hành Ba la mật, tự nhiên, tự nhiên nó bị văng vô ba cái nhóm đó. Hiểu không? Còn nếu không nói đến chuyện tu hành gì hết, thì mình nằm trong mấy nhóm? Phải không? Nhưng mà nó có tu tự nhiên nó văng vô ba nhóm này. Hiểu không? Tôi nói hiểu không? Như vậy thì trước mặt tôi, tôi chia thành bốn, thành ba, thành hai được không ta? Thành bốn nè. Giàu, cận giàu, nghèo và nghèo bình vũng. Có hiểu không? Vậy mà nếu tôi chia thành hai được không? nam, nữ được không? Được hả? Rồi nếu tôi chia thành ba được không? Được chứ. Tức là cư sĩ, tăng và ni được không? Đó thí dụ như vậy, bây giờ hiểu hả? Cho nên nhiều cách chia chứ không phải là đừng có nghĩ một cái của con số nào là vĩnh cửu đời đời bất diệt.

Trên đời này chỉ có thương binh liệt sĩ là mình đời đời tưởng nhớ thôi, chứ còn tất cả đều có thể thay đổi được hết. Các vị hiểu không? Rồi, như vậy thì khi mà mình đã bắt đầu tu hành tự nhiên

mình lọt vô ba nhóm, tức là lấy niềm tin làm cái gì quên rồi? làm động cơ chủ lực. Rồi lấy tinh tấn hoặc là lấy.. nhưng mà các vị có thấy hiểu không? Tôi đã nói không biết bao nhiêu lần có người vô chùa là nhào vô nhà bếp liền, lật rau, rửa chén có không ta, chùi cầu, ở dưới tám, sượng, xuống bếp tám sượng lắm, coi như nhà bếp chùa đó là trung tâm thông tin quốc tế, thích nhiều chuyện, buông đưa lê, thích làm bà tám mà lại thích tinh tấn phục vụ vô bếp. Cái hạng thứ hai đó là nhào lên trên Chánh điện có không ta? khẩn lạy, rồi xin xỏ, van cầu, khẩn khứa đủ thứ. Đó là điểm đức tin. Còn cái hạng thứ ba là sao ta? Là cái nhóm thứ ba vô chùa là nó nhào vô thư viện nó đọc sách có không ta? Rồi nó kiếm chỗ nó ngồi thiền có không? Đọc sách ngồi thiền rồi đi kiểm trụ trì hỏi giáo lý. Đó là nhóm ba.

- Còn nhóm đầu tiên là nhào vô chùi cầu, quét rác, rửa chén và tám.

- Nhóm hai là lên trên Chánh điện khẩn tùm lum tà la hết. Cúng trái chuối cầu mua được vườn chuối thấy không? Thì cái hạng thứ hai nó vậy đó. Rồi cái nhóm thứ hai là nhóm Bồ Tát kinh doanh, Bồ Tát Thương mại.

- Nhóm trí tuệ thì vô chùa là vô thư viện, vô phòng thiền đúng không ta?

Đến giai đoạn tiền đắc đạo là sao ta? Tức là đắc đạo bằng cách là đóng tiền hả? Tiền đắc đạo là cái gì ta? Trước khi đắc đạo, chứ không phải là đắc đạo phải trả tiền mới đắc phải không? Đến giai đoạn tiền đắc đạo là pré, biết pré không ta? Pré đắc đạo thì các vị Thánh nhân tương lai, tự nhiên có mặt trong ba nhóm sau đây. Tức là hỏi này ba nhóm khác phải không?

Bây giờ nó qua ba nhóm khác, nhưng mà vẫn là họ được không? Há? Hiểu? rồi, tự nhiên có mặt trong nhóm sau:

- Nhóm một mạnh về niềm tin, khi tu tập Niệm Xứ. Đặc biệt thấy rõ khía cạnh vô thường trong 5 Uẩn. Rồi, đương nhiên cũng phải nhận rõ hai khía cạnh khổ và vô ngã mới có thể chứng đạo. Hiểu hả? Đức tin mạnh thì khi ảnh quan sát 5 Uẩn là anh thấy cái gì nổi bật? vô thường. Học thì không bằng ai chứ được cái ồn ào, mà tuổi này mà liên lạc với ai, mạnh về niềm tin, nhận thức rõ khổ và vô ngã mới có thể chứng đạo.

Có nghĩa là tất cả phải thấy danh, phải thấy tam tướng phải không ta? Nhưng mà cái người niềm tin nhiều thấy cái gì rõ? phải không? Thánh trí của người này, được gọi là Vô Tướng giải thoát. Tại quý vị chậm quá chứ đúng ra là tôi vừa giảng, tôi vừa đọc.

Vô tướng là sao? Tại vì do họ thấy cái chớp tắt, chớp tắt cho nên đối với họ không còn nam nữ, đẹp xấu, nữa mà nó chỉ còn là chớp, chớp, chớp với chấm không cho nên gọi là vô tướng giải thoát, hiểu?

- Người có Định mạnh thì thấy khổ tướng nổi bật hơn hai tướng kia. Thánh trí giác ngộ của người này được gọi là Vô Nguyện giải thoát. Vì nhìn đâu cũng thấy toàn khổ, thấy vô lượng vũ trụ không có gì đáng để trông chờ mong đợi. Vô nguyện mà, không có muốn về đâu hết. Hiểu không ta? Nhìn quanh thấy nó không có chỗ nào đi về hết. Nhưng mà điều đó cho thấy là mình rõ ràng mình không có tu hành gì hết. Bởi bây giờ mình lén lén mình cũng thấy đời nó đẹp phải không? Có ai thấy không? Nếu bây giờ quý vị sống 3 tỷ năm không chết, sống bên cạnh người mình thương, có được cái mình thích, đi được đến chỗ mình muốn, quý vị có muốn niết bàn không? Nếu mà mình sống 3 tỷ năm, 3 tỷ rồi chết đó nha, là mình đã không muốn tu rồi, chứ đừng có nói mà đời đời bất diệt trên một cái cõi vĩnh hằng nào đó làm sao mà mình muốn niết bàn. Mình muốn niết bàn tại vì nói thật là bởi vì mình cũng teo cái vụ mà đọa đó. Phải nói như vậy.

Tôi thật ra tôi không có sợ sanh tử. Các vị có biết không? Tôi mê sanh tử lắm, mà tôi ớn cái khoảng mà đọa đó, sanh tử tôi sợ có hai chuyện thôi mà tôi nghĩ đây có nhiều người giống tôi. Một là sợ sa đọa. Hai không nhớ được tiền kiếp, hiểu không? Tôi muốn nó có một cái sự liên tục, tức là tôi đã sống qua bao nhiêu ngàn tỷ, hiểu không ta? Hiểu hả? Mà đặng này là một, là sanh ra không nhớ, hai đọa là chắc. Nghĩ oải là oải chỗ đó, chứ còn mà như Ngài Xá Lợi Phất với Đức Phật là khác nha. Các vị đó đầu đắc thiền về Phạm Thiên nhưng các vị vẫn thấy cái chuyện mà ngồi ở Phạm Thiên mà cười cười, hít thở mỉm cười là các vị thấy nó chuyện tào lao, an lạc để làm cái gì? An lạc để tu thiền, mà tu thiền đó là cái gì? Tu thiền để an lạc hiểu không ta? Thấy nó huê vốn.

Còn mình là chỉ cần mà nó hơi hay hay, chỉ cần gió mát, trăng thanh mà ngồi bên cạnh người mình thích là mình thấy đó là niết bàn rồi, phải không? Các vị có ngồi thử vậy lần nào chưa? Tôi nay

chùa có chỗ trống nè. Kiếm có lùm nào ít muỗi chung vô niết bàn nằm lầy ở đó chứ đâu, phải không? Đó, cái đám nhìn mặt biết liền.

- Người có Trí Tuệ mạnh khi quan sát 5 uẩn trong lúc tu Niệm Xứ thì lại thấy rõ tướng vô ngã. Hiểu hả? Cái bài này mà bà con về học thuộc lòng hay biết bao nhiêu. Thấy rõ trí tuệ giác ngộ của vị này được gọi là Không Tánh giải thoát[Pali].

Chùa này có mấy cái gốc cây đẹp quá ha. Cái cây này là mình trồng trước hay là mình về là mới có ta? Đẹp thiệt. Kế bên cái mương nữa. Các vị có thấy cái gì không? Cây nó hay lắm. Khi nó thích nước thì nó sẽ nghiêng về phía có hơi nước. Nó ghét cái gì thì nó sẽ tránh cái đó. Có để ý cái đó không ta?

Khi cái tâm mình nó nghiêng về cái gì đó thì cái sinh hoạt của mình cái bla bla bla của mình nó đều đổ về hướng đó. Hiểu không? Tôi kể hoài cái chuyện mà ông vua mà ông thấy cái ông mà...buổi trưa vua ông ngồi trong cung, ông thấy có ông thanh niên nhà nghèo, gánh nước đi ngoài đường mà vừa đi, vừa cười, vừa hát thì ông mới kêu ông thanh niên vô hỏi làm gì mà cười, ông thanh niên nói ông để dành được một ít tiền để lấy vợ, mà bữa nay nó được khá khá rồi, thì ông vua thấy trời ơi hỏi để được bao nhiêu? thì ông nói để được đâu hai ba chỉ vàng gì đó, thì ông vua, ông nói nếu bây giờ mà trăm cho khanh một nửa cái đất nước này, thì khanh có thích không? ông nói thích, rồi ông vua hỏi bây giờ một nửa là giáp biển, một nửa giáp rừng là khanh lấy bên nào? anh suy nghĩ hỏi nói lấy bên giáp rừng đi, vua hỏi tại sao? nói bên giáp rừng là cái chỗ giấu vàng đó, giấu hai chỉ vàng có hiểu không? tức là cho một nửa đất nước rồi nhưng mà không quên được hai cái chỉ vàng đó.

Có nghĩa là cái tâm mình nó hướng tới cái gì thì nó nghiêng ngoài đó, phải hiểu cái đó. Cho nên lúc mình còn sống đó, tâm mình hướng tới cái gì thì lúc mà mình ngáp ngáp sắp sắp đi đó là cái Tâm nó nghiêng về đó. Cho nên ngay bây giờ nè là chuẩn bị mình nghiêng về cái phía nào mà mình muốn nghiêng đó, chứ còn bây giờ mà mình nghiêng tầm bậy, tầm bạ, tới hồi mà ngáp ngáp mà chur tăng tới tưng kinh, hiểu không ta? Nó không có xi nhê gì hết, hiểu không? Nói không hiểu mới hay chứ. Hay quá, thương quá, nhìn các vị thêm hải sản quá. Không tánh giải thoát rồi.

Không tánh là gì? Là do thấy mọi thứ vô ngã nên dứt hẳn các khái niệm ông A bà B rồi cái gì nữa? Nhà cửa, núi đồi, kinh rạch, đại dương, sa mạc không có khái niệm gì hết. Thấy tất cả chỉ đều là các thành tố, các duyên khởi, các điều kiện xong chưa? Đó gọi là không. Không là không vậy đó. Rồi, như vậy thì tổng cộng là...bây giờ nghe cộng lại nè.

Mình học về 5 Uẩn chưa? Rồi mình học về 6 Căn tánh. Đó thì bây giờ chưa tu hành gì hết là mình đã nằm trong sáu cái đó. Nhưng mà khi mình bắt đầu tu hành thì sao ta? Là tự nhiên mình lọt vô cái gì? Tinh tấn, niềm tin và trí tuệ. Nhưng mà cái giai đoạn mà tiền đắc đạo thì tự động nó vắng vô ba cái nhóm.

Mạnh vì cái gì? Mạnh vì gạo, bạo vì tiền phải không? Rồi mình mạnh về cái gì thì mình sẽ đắc đạo theo cái kiểu đó. Xong chưa?

Những dị biệt trên đây hoàn toàn là do...biết dị biệt không ta? Khác biệt, những khác biệt trên đây hoàn toàn là do tâm địa mỗi cá nhân không giống nhau. Xong chưa? Do tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý và môi trường sống không giống nhau nên thiện ác của mỗi người cũng khác nhau. Từ đó ngay trong việc tu tập Ba la mật, cũng không ai giống ai, mỗi người một kiểu, một vẻ.

Hồi trưa tôi nói chuyện các vị nghĩ tôi nói đùa, tôi nói thiệt, không thích học, chỉ đến vì tò mò hoặc là học không hiểu hoặc là không chịu nổi cái điều kiện sinh hoạt ở đây, thì mình tranh thủ mình đi. Mình không có lý do gì mình ở đây hết. Nghe kịp không? Mà cứ tưởng tôi nói đùa, học không nổi thì...hiểu không ta? Không nên kéo dài một cái cuộc hôn nhân mà không hạnh phúc để rồi hai đứa đâm đá nhau. Nên nhớ không bao giờ có ai mà trao hết tim và lòng của mình cho người khác. Trừ cái bà bán thịt phải nhớ như vậy. Nhớ cái đó cho nên mình phải can đảm đứng dậy chia tay tất cả mọi cái mối quan hệ không hạnh phúc.

Trong lớp học cũng vậy. Không hiểu là một, không muốn học là hai, đến chỉ vì tò mò hoặc đến muốn tìm bạn để gây bẻ đảng ve cánh, thí dụ như vậy thì không nên. Trời nóng thế này tôi nhìn tôi biết hết, tôi nhìn tôi thấy, mỗi người nó cứ quay quay, mỗi người cái màu khác nhau hết. Mấy cái màu mà học không nổi nó giống như nguyên đám ruồi nó bay vậy đó. Còn cái đám nào mình nói nó giận nó đỏ lừ như sắp cháy vậy đó. Còn cái đám nào mà lén lén ăn hàng, nguyên cái đám có mấy cái màu thực phẩm chế biến.

Học 12, 6 Căn, 6 Xứ, 6 Căn, 6 Trần rồi, 5 Uẩn rồi, học về bốn Niệm xứ rồi và chúng ta cũng học luôn là vì sao mà chúng sinh là nó thuộc về nhiều nhóm tâm lý khác nhau, xong chưa? và đến cái giây phút mà đặc đạo nó cũng khác nhau, rồi cái gì nữa? do cái khuynh hướng tiền nghiệp và tâm lý và cái môi trường sống khác nhau cho nên thiện ác của mình sao ta? quên rồi? rồi còn cái gì nữa? tu tập Ba la mật cũng khác nhau, nên các Thánh nhân lại nằm một trong bốn nhóm, thì bữa nay là tôi mở cho các vị một con đường mệnh mông tha hồ lựa. Thánh nhân nằm trong bốn nhóm: Tu khổ đắc nhanh, tu khổ đắc chậm, tu sướng đắc nhanh, tu sướng đắc chậm. Đứng ra không cần giải thích, hiểu được không?

- Tu khổ đắc nhanh là sao? là trời ơi trời non, lội suối, cạo đầu, đắp y, đi đứng mưa gió, trơn trượt, đói không gì ăn, lạnh không gì đắp, bệnh không thuốc uống, nó cho tầm bậy, tầm bạ không biết cái gì, không uống thì cũng tiếc mà uống thì cũng sợ, đầy, rồi nó cứ trầy trật, trầy trật nó ho ra máu nó mới chịu đắc. Cái đó là cái gì ta? tu khổ mà đắc chậm.

- Còn cái tu khổ mà đắc nhanh là sao? Cũng thiếu trăm bề nhưng nhìn chiếc lá rơi bèn đắc, nhìn một giọt nước bèn đắc, nhìn một ngọn lửa bèn đắc, hiểu không? Đó gọi là tu khổ mà đắc nhanh.

- Còn tu sướng mà đắc nhanh thì khỏi nói rồi. Đi học là đi chuyên Rolls-Royce, chiếc Mercedes-Maybach, chiếc porsche hả? Có kẻ đưa người đón, vô có phòng lạnh đang hoàng, vô ngồi hít thở ba cái mỉm cười đắc. Hiểu không ta?

- Còn cái tu sướng mà đắc chậm thì khỏi nói. Nó hưởng cho đã tới hồi nó 92 tuổi, cái bác sĩ lụi mũi kim bèn đắc. Đó là tu sướng và đắc chậm.

Thì bây giờ tùy thích mình muốn là bốn nhóm này mình thuộc về cái loại nào? Thấy chưa? Chắc tu sướng mà đắc nhanh là thấy khoái rồi.

Rồi còn ba cái hạng kia là đức tin mạnh, tinh tấn mạnh hay là trí tuệ mạnh. Được chưa? Thì cái phần này tùy hỷ. Cái này không quan trọng. Mà quan trọng nhất là cái khoảng cuối đời đó, khoảng mà cuối hành trình là tu sướng mà đắc chậm hay là tu sướng đắc nhanh hay là tu khổ đắc nhanh.

Loại nào thì tùy mình quyết định cái kiểu tu của mình.

Bây giờ sẵn mình nói luôn ở đâu nó ra cái đó. Vì đâu mà dẫn đến bốn nhóm này? Chuyên tâm trao dồi trí tuệ thì sẽ thuộc nhóm nhanh, theo kịp chưa? Chuyên tâm tu huệ đi. Chuyên tâm tu huệ đó thì sẽ thuộc nhóm đắc nhanh.

Phải chuyên tâm tu phước thì sẽ thuộc nhóm, nhóm gì? Nhóm tu sướng. Khổ thiệt, có nghe chữ phước huệ không ta? Có nghe phước huệ song tu không? Thì chuyên tâm tu tuệ đó thì nó sẽ thuộc về cái nhóm là đắc nhanh.

Còn chuyên tâm mà tu phước nó sẽ thuộc về cái nhóm tu sướng. Xong chưa? Được không ta? phước huệ song tu thì mới thuộc cái nhóm là tu sướng đắc nhanh.

Trời ơi cỡ đó mà không tự viết được. Có biết cách tự chết không? Tôi chỉ cho, thầy dây đá ghé có biết không? Có biết cách đó không? Thầy dây đá ghé mà cũng làm không được nữa.

Có biết mấy cái nhánh mà ngang ngang vậy nè. Thầy lên đá ghé mà chỉ cái ghé nhựa nó dễ đá. Chứ mấy cái ghé này là đá nó không chịu lật. Cái ghé mà cái bà nó đang ngồi đó, hất một phát, sao lắc đầu? ngu ngu chứ cũng rặng sông phải không? Sóng báo đời. Còn cái phước huệ song tu thì tu sướng mà đắc nhanh. Hiểu hả? Bây giờ hiểu tại sao mà có người đắc nhanh đắc chậm chưa? Là tại sao có tu sướng, tu khổ chưa, hả? Đó hiểu không? Tu phước là gì ta? Bồ thí nè, phục vụ nè, cung kính nè, từ tâm nè phải không ta? Đó là tu phước. Còn tu tuệ là mình tu cái gì mà nó nghe pháp nè, thuyết pháp nè, ngồi thiền nè phải không ta? Đó tu tuệ thì mình cứ lật trong cái thập thiện mình coi cái ông nào mà nó có liên hệ tới cái hủ chao này là nó là tuệ hết. Còn cái gì mà nó ngoài cái hủ chao là nó thuộc về phước hết, được không? Biết hủ chao là cái gì không? mình kêu hủ chao chứ ở đây làm gì có não, chứ cái đám này làm gì có não, cái đám này chỉ có chao thôi, kêu cho đúng cái chữ.